

XII SOPAR DE GERMANOR

dels antics alumnes del

LICEU ESCOLAR de Lleida

15 JUN. 1974

Estimat condeixeble: Fa un any i mig que vam celebrar a Lleida la XI trobada dels antics alumnes del Liceu Escolar. Avui, t'invito perquè vinguis amb la teva família al XII Sopar de Germanor.

15 Se celebrarà a Barcelona, al local del Centre Comarcal Lleidatà, el dissabte dia 8 de juny a les deu del vespre, i aprofitarem l'avinentesa per assistir, el mateix dia a dos quarts de vuit de la tarda, a la sessió d'Homenatge que el Centre Comarcal Lleidatà dedicarà al nostre condeixeble J. B. Xuriguera per la seva extensa labor literària, que veiem traduïda en una trentena de llibres.

En arribar als seixanta-cinc anys, J. B. Xuriguera mereix l'agraïment de les terres lleidatanes i, en particular, de la ciutat del ~~SEGRE~~ que ell descriu àmpliament en la seva obra. I en aquest Sopar de Germanor ens trobarem els antics alumnes del Liceu Escolar amb els amics del Centre Lleidatà, molts dels quals són els mateixos.

Nosaltres tindrem una nova ocasió per a retrobar-nos en un altre dels tradicionals Àpats de Germanor.

En nom de l'esperit de companyerisme que ha regnat sempre entre nosaltres, m'ha semblat just i avinent d'invitar-te al nostre XII Sopar de Germanor del dia 8 de juny pròxim al local fraternal dels lleidatans barcelonins.

Rep una abraçada del teu condeixeble,

Frederic Godàs

Barcelona, maig de 1974.

Notes: Lloc del Sopar, Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona, Avda. José Antonio, 592 - pral. Telèfs. 221.66.25 i 221.06.54. Confirma per carta la teva assistència, a casa meva: carrer de Felip II, 186 - 1r. 1a. Tel. 251.39.29.

*****

L ' U R G E L L

de J. B. Xuriguera

Formosa la matinada
en aquells pobles d' Urgell.
Totes perfumen alhora
les flors d'un mateix ramell.
Tot just apunta l'albada
cada porta és un portell,
i surt a treballar el jove
i surt a treballar el vell.
Per tots els camins de l'horta
apareix el sol vermell.
La plana llueix més verda.
Al matí tot és més bell.
Els arbres obren llurs braços:
en cada branca un ocell,
i canta la cadenera
i refila el passarell.
I l'home porta al coll l'aixada

mig girada de gairell,
aperfila una tonada
acompanyant el parell.

Les eines d'aquella terra
no s'omplen mai de rovell.
La fadrina es queda a casa
i es fa la clenxa al cabell,
dóna menjar a les gallines,
buida l'aigua del gibrell...
No deixa mai l'alegria
ni la frescor de la pell.
En el bressol de la cambra
es desperta el pitxirrell.

L'Urgell viu la seva vida,
té el seu cor i el seu cervell.